

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЇ СТУДЕНТАМ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПЕДІАТРИЧНОГО ПРОФІЛЮ

В. О. Кірієнко

Запорізький державний медичний університет

На сьогоднішньому етапі вивченню шкірних та венеричних хвороб відводиться значне місце у підготовці спеціалістів медичної галузі. Це пов'язано перш за все зі значною їх поширеністю серед населення та зі зростанням кількості хронічних дерматозів. Слід зазначити, що особливу увагу необхідно приділяти викладанню дисципліни студентам педіатричного факультету. Зміст предмета повинен бути науково обґрунтованим та визначати специфіку дисципліни.

Дерматовенерологія є такою дисципліною, яка дуже тісно пов'язана зі суміжними спеціальностями, тому організація проведення занять для студентів-педіатрів повинна сприяти формуванню клінічного мислення, яке необхідне для практичної діяльності кожного лікаря. Поряд з проведенням теоретичних занять в клініці шкірних та венеричних хвороб у студентів-педіатрів вкрай важливим є додаткові практичні заняття, які повинні включати

обстеження, курацію хворих, написання історії хвороби. Це дозволить майбутньому лікарю-клініцисту при роботі у будь-якій сфері медичної галузі запідозрити у пацієнта захворювання дерматовенерологічного напрямку, а також оцінити вплив шкірного захворювання на інші органи та системи, оцінити подальший перебіг та прогноз.

Література

1. Балуєва О. В. Формування стратегічних напрямів діяльності вищих медичних навчальних закладів, спрямованих на удосконалення підготовки медичних кадрів / О. В. Балуєва // Ефективна економіка. – 2015. – № 12. – Матеріал з Інтернету.
2. Волянський П. Організація інноваційної діяльності у вишій як умові підвищення якості освіти / П. Волянський // Вища школа. – 2015. – № 4-5. – С. 13–19.

НАБУТТЯ НАВИКІВ НАДАННЯ НЕВІДКЛАДНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ СТУДЕНТАМИ В КУРСУ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ: ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИРОБНИЧОЇ ЛІКАРСЬКОЇ ПРАКТИКИ У ВІДДІЛЕННЯХ ПОЛІКЛІНІКИ

З. М. Кім, А. Р. Вергун, О. І. Шалько

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Вступ. Виробнича практика студентів вищих медичних навчальних закладів III-IV рівнів акредитації є важливою ланкою у підготовці лікаря і невід'ємною частиною навчального процесу [3]. Головне завдання виробничої практики – це закріплення знань та умінь в умовах майбутньої професійної діяльності, які отримані в процесі вивчення основних теоретичних та клінічних дисциплін [2]. Літня лікарська поліклінічна виробнича практика студентів V курсу в обсязі професійних обов'язків лікаря поліклініки проводиться впродовж 4-х тижнів, з яких 1 тиждень – амбулаторної терапії, один тиждень – амбулаторної педіатрії, один тиждень – амбулаторної хірургії. Це один тиждень студенти працюють у жіночій консультації [2, 3].

Основна частина. Мета роботи – оптимізувати набуття вмінь та практичних навичок студентів V курсу під час проходження лікарської виробничої практики безпосередньо та шляхом моделювання клінічних ситуацій *in situ*. Програма виробничої практики складена у відповідності з наступними нормативними документами освітньо-кваліфікаційними характеристиками і освітньо-професійними програмами підготовки фахівців, затвердженими наказом МОН України від 16.04.03 за №239 «Про затвердження складових галузевих стандартів вищої освіти з напрямку підготовки 1101 «Медицина»; навчальним планом, розробленим на принципах Європейської кредитно-трансферної системи і затвердженим наказом МОЗ України від 31.01.2005 за №52 «Про затвердження та введення нового навчального плану підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «Спеціаліст» кваліфікації «Лікар» у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації Укра-

їни за спеціальностями «Лікувальна справа», «Педіатрія», «Медико-профілактична справа»; наказом МОЗ України від 31.01.03 за №148 «Про заходи щодо реалізації положень Болонської декларації у системі вищої медичної та фармацевтичної освіти»; інструкцією про систему оцінювання навчальної діяльності студентів за умови кредитно-трансферної системи організації навчального процесу [3]. Робота студентів на кожному субциклі складається з щоденного амбулаторного прийому та надання медичної допомоги згідно з навчальною програмою; чергування у кабінеті невідкладної допомоги [2] або щоденній погодинній додатковій практиці у відділенні невідкладної допомоги та навчання у спеціалізованому симуляційному центрі на муляжах [1].

Під час амбулаторного прийому проводиться опитування, огляд хворих, призначається лікування та оформляється медична документація, вирішуються питання експертизи непрацездатності [2]. Згідно з програмою, кожний студент разом з лікарем здійснює інвазивні маніпуляції, перев'язки та амбулаторні оперативні втручання. До переліку практичних навичок входить проведення лікарського прийому в поліклініці, проведення організації домашнього стаціонару, необхідних додаткових обстежень, консультацій в домашніх умовах та в умовах денного стаціонару поліклініки, освоєння показів та правил госпіталізації за терміновою потребою, оформлення екстрених повідомлень про інфекційних хворих; диспансерне спостереження; виписування рецептів. Проведення діагностики та диференційної діагностики хірургічної та невідкладної патології, діагностики та амбулаторного лікування гострих гнійних захворювань м'яких тканин, кісток і суглобів, надання